

Deșertăciune

Ileana

Un hău, un cer și iar un hău deasupra
Astupă cerul și ucide clipa.
Deșertăciune, ești stăpâna lumii,
Tu amăgești atâtea și îți numeri
Ascunsă-n colțul tău, neauzită,
Un suflet, două suflete, o sută...

Pentru o clipă am crezut în pur,
Am strâns în brațe albul când în jur,
Era o lume întreagă întunecată,
Credeam c-am fost de îngeri binecuvântată,
Că dintre toți sunt norocoasă eu,
C-am prins în mâini umbra lui Dumnezeu.

Dar nu sunt îngeri pe pământ când cerul
Își ține bine ascuns în el tot clerul.
Și nu sunt aripi să-ți susțină zborul,
Numai tu singur poți s-alungi tot gerul.
Și dacă zâmbete găsești în jur,
Nu sunt decât, pe fața lumii, fum.

Se ascunde printre noi și noi ne-ascundem,
În faldurile fumurii pătrundem.
Și stăm ascunși până când timpul trece
Și vine noaptea veșnică și rece.
Și risipim frumosul pus în noi
Orgolioși și lași, străini și goi.